

Det ærgrer mig, at måtte stå her med indsigelse og kritik af beretningen – og at dette kommer til at tage lidt tid – det ville være så skønt, hvis vi alle bare kunne klappe glade for en dejlig beretning – og komme videre i dagens program – og videre til det vigtige kommunalvalg. Desværre er der alvorlig grund for alle medlemmer af Alternativet København til nu at lytte efter:

Udtalelsen her er forfattet af bestyrelsesmedlemmerne Theis Krarup Hansen og Per René Zimmermann – og den står alene for vores regning.

- Bestyrelsens beretning har ikke været godkendt af den samlede bestyrelse – og lever dermed ikke op til sit navn – måske er det for-personens beretning?
- Udtalelse her har ikke været præsenteret for bestyrelsen, for vi tog først beslutning om dette skridt i går – for vi var i tvivl om det var det rette – loyalitet til bestyrelsen eller hensynet til medlemmernes indsigelse.

Men efter endnu engang at have gennemlæst beretningen, var det klart for os, at den har væsentlige fejl og mangler: at medlemmerne har krav på en gennemgang.

- Værdier. Der har ikke været en fælles forståelse af værdierne i bestyrelsen, eksempelvis har Gennemsigtighed ofte været til diskussion – hvad det egentlig betyder i praksis, både internt i bestyrelsens arbejde og udadtil i forhold til medlemmerne.
- Åbne bestyrelsesmøder – måske på papiret, men ikke i praksis. Det ville kræve at medlemmerne blev inviteret og klart og tydeligt fik gjort opmærksom på dagsorden. Det er aldrig sket, bortset fra et enkelt møde – hvor der blev afholdt en (velbesøgt) workshop, som var åben for alle. Til alle andre bestyrelsesmøder har der ikke været menige medlemmer i noget nævneværdigt omfang medmindre de var inviteret med et formål – og da var de til tider kun velkomne til det aktuelle punkt.
- Der var flere ting, vi ikke nåede end de nævnte – ting af betydning: Ekstern og intern evaluering af makkerskab, helhedsprocedure for elektronisk afstemning, grundig proces om vedtægtsændringer – og så de mange små, som druknede i uklarhed og spildte muligheder.
- Makkerskabet – som blev set som det helt nye og spændende – er hverken blevet forvaltet med bevidsthed undervejs, eller med evaluering her mod slutningen, som det ellers blev aftalt ved sidste års stiftende generalforsamling.

Så er der afsnittet om godkendelse af mandat til KV17-gruppen – her er det både fakta og tonen, som ikke rammer særligt rent.

Før Kommuneforeningen og bestyrelsen kom til verden sidste år i april, havde en stor gruppe af mennesker allerede været i gang i længere tid med forberedelser. Hele det arbejde savnede en formel ramme – et mandat. Det bad de om – og bad om at få det hurtigt, så arbejdet kunne komme videre. Her fejlede vi dem ved at bruge flere måneder på lange forhandlinger og alt for små detaljer, der kom til at fylde for meget. Så, ja, de begyndte at presse på – og måske nok lidt for hårdt – for de var frustrerede. Det første mandat tog det bestyrelsen 3 måneder at udforme og give – det er simpelthen alt for lang tid, at vi holdt fast på det mandat og var stopklods for arbejdet.

Det bringer mig til tonen i beretningen, hvor det nærmest fremstilles som om det var en ukendt gruppe, der foretog en slags afpresning af bestyrelsen. Det klæder ikke beretningen på den måde at fralægge sig ansvar og samtidig beklikke frivillige medlemmer, der var villige og egnede til at påtage sig et ansvar.

Det ekstraordinære årsmøde i september om vedtægter gik 'godt' – fortæller beretningen. Fra bestyrelsens side havde vi givet for-personskabet mandat til at indkalde og implementere landsmødets nye minimumsvedtægter i vores eksisterende vedtægter. Det mandat blev overskredet ved at de nye vedtægter også rummede andet end minimumsvedtægter. For-personen fik ikke kommunikeret tydeligt ud, og derfor kom der ikke mange medlemmer – kun fire i alt. Han fik ikke overholdt formelle regler, så Alternativets nationale vedtægtsudvalg fornylig underkendte de nye vedtægter. Den uformelle forståelse er det også galt med – for

Vedtægtsudvalget skrev:

“Det kan bemærkes, at der i en vedtægt ikke kan tages højde for enhver situation. Det er derfor ikke altid tilstrækkeligt at følge vedtægtens ordlyd. Udvalget skal derfor venligt opfordre bestyrelsen til at søge viden om en bestyrelses ansvar og pligter.”

Ligesom vi ser det her i den såkaldte ‘bestyrelsens beretning’, der går let hen over en alvorlig kritik fra vedtægtsudvalget – vi hører om et møde, der gik ‘godt’ og noget snik-snak om vedtægter, de færrest forstår, men som lyder som en slags forklaring – så er det Per og Theis’ oplevelse, at denne kritik og indsigt fra Vedtægtsudvalget negligeres i den afgående bestyrelse – og vigtigt at den nye bestyrelse tager deres opfordring til sig. Jeg vil ikke trække dette i langdrag med alle de vedtægtstekniske og procedurmæssige fejl, der var omkring det ekstraordinære årsmøde – men der var en del, som kan læses i henvendelsen til Vedtægtsudvalget.

Det ville have klædt beretningen at tage ansvaret på sig, og erkende de fejl, som er begået.

Bestyrelsen blev med kort varsel inden det første opstillingsmøde for KV17-kandidater informeret af forpersonskabet om muligheden for elektronisk afstemning – efter der var indhentet et tilbud fra en leverandør. Tilsyneladende havde denne proces stået på et godt stykke tid inden den øvrige bestyrelse blev orienteret – som et af flere eksempler på manglende samskabelse og gennemsigtighed internt i bestyrelsen.

Vi slutter naturligvis op om fremtidsvisionen, med håb om at den kommende bestyrelse tager både gode og mindre gode erfaringer med fra bestyrelsesåret 2016. Men vi kan ikke godkende beretningen – og vi indstiller til årsmødet og medlemmerne heller ikke at godkende den.